

Arrest

nr. 302 016 van 21 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNES
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNES verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 13 september 2022 en verzoekt op 15 september 2022 om internationale bescherming. Op 21 augustus 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 22 augustus 2023 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgische staatsburger te zijn. U bent geboren op 7 oktober 1998 in Gurjaani. U bent op 26 juni 2022 gehuwd met T. S. (OV. x.xxx.xxx).

U baseert zich voor uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw echtgenoot, die het volgende verklaarde:

"[...]."

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige eerste verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot T. S. in het kader van zijn tweede verzoek. In het kader van het door uw echtgenoot ingediende tweede verzoek om internationale bescherming heeft het Commissariaat-generaal (CGVS) het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard, in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw huidige verzoek om internationale bescherming een eerste verzoek betreft en u zich voor dit eerste verzoek op dezelfde motieven baseert als uw echtgenoot in zijn tweede verzoek meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen geweigerd dient te worden.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"[...]."

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster is de echtgenote van de heer S. T., wiens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 300 552. In de bestreden beslissing wordt terecht aangegeven dat verzoekster zich in het kader van haar voorliggende (eerste) verzoek om internationale bescherming volledig beroept op dezelfde asielmotieven als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens (tweede) verzoek om internationale bescherming. Verzoekster betwist zulks bovendien niet.

Daarenboven beroept verzoekster zich in het verzoekschrift in dit kader in rechte integraal op hetzelfde enig middel en voert zij, met uitzondering van het eerste middelonderdeel, identiek dezelfde argumenten en elementen aan als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens beroep, gekend onder het voormelde rolnummer.

Zo voert verzoekster in een nagenoeg identiek enig middel als dat van haar echtgenoot de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en werpt zij een kennelijke beoordelingsfout op.

Enkel in de uiteenzetting van het eerste onderdeel van dit enig middel werpt verzoekster, zo weze herhaald, andere argumenten op die hiernavolgend, onder punt 2.2., worden besproken.

2.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal de beslissing van verzoekster afdoende gemotiveerd heeft door te verwijzen naar de beslissing van haar echtgenoot. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster geen andere motieven inriep dan deze waarop haar echtgenoot zich beriep in het kader van diens tweede beschermingsverzoek. Verzoekster betwist in haar verzoekschrift evenmin dat zij haar asielaanvraag steunt op dezelfde feiten als degene die door haar echtgenoot werden aangehaald. Bovendien dienden zij op dezelfde dag hun verzoeken in, werd voor verzoekster en haar echtgenoot één en hetzelfde administratief dossier samengesteld en werden zij beiden ook gehoord bij het commissariaat-generaal op dezelfde dag. Er wordt daarbij nog vastgesteld dat de advocaat van verzoekster ook de belangen verdedigt in de procedure om internationale bescherming van haar echtgenoot.

Voorts kan verzoekster in het geheel niet worden gevolgd waar zij aan de verwerende partij verwijt dat deze, door te verwijzen naar de situatie van haar echtgenoot, zou hebben nagelaten om haar eigen individuele situatie te onderzoeken. Uit de stukken van het gezamenlijk administratief dossier blijkt immers duidelijk en genoegzaam dat verzoekster zich, zo weze herhaald, in het kader van haar voorliggende eerste verzoek integraal steunt op dezelfde asielmotieven als deze die haar echtgenoot aanvoerde in het kader van diens tweede verzoek om internationale bescherming en dat zij geen eigen, individuele en aan haar persoon en situatie verbonden asielmotieven aanvoerde. Bijgevolg vermocht de verwerende partij in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster wel degelijk op dienstige wijze te verwijzen naar en te citeren uit de beslissing die zij nam ten aanzien van de echtgenoot van verzoekster. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster in haar voorliggende verzoekschrift manifest nalaat om zelf ook maar enige verdere precisering of duiding te verstrekken omtrent de elementen die volgens haar nader en in het licht van haar eigen, specifieke en individuele situatie hadden moeten worden onderzocht door de verwerende partij. Daarenboven laat zij na om aan te tonen dat of op welke wijze dergelijk onderzoek van invloed had kunnen zijn op de uitkomst van de bestreden beslissing. Waar zij enkel aanhaalt dat zij zelf het slachtoffer is geweest van geweld en dat dit niet individueel werd onderzocht, stipt de Raad aan dat, bij gebrek aan verdere duiding, kan worden aangenomen dat verzoekster hiermee doelt op het incident met de familie van de overleden stiefvader van haar echtgenoot en waarbij zij haar hand verwondde, en dat zoals *infra* zal blijken, wel degelijk is meegenomen in de beoordeling van het beschermingsverzoek. Verder haalt verzoekster in het verzoekschrift andermaal geen enkel specifiek eigen asielmotief en geen enkel nieuw, persoonlijk element aan. Ten andere geeft verzoekster in haar verzoekschrift ook duidelijk en ondubbelzinnig aan dat zij zich, wat betreft de grond van de zaak, wenst aan te sluiten bij de kritiek die door haar echtgenoot in diens verzoekschrift uiteengezet wordt, dit door het integraal hernemen van de grieven, ontwikkeld in het tweede tot en met het vierde middelonderdeel.

Aangezien verzoekster haar verzoek om internationale bescherming integraal steunt op dezelfde motieven als haar echtgenoot, werd ten aanzien van haar aldus een volgbeslissing genomen, waarin de motieven van de beslissing genomen in hoofde van haar echtgenoot integraal werden hernomen. Dat het daarbij zou gaan om een eerste, dan wel een volgend verzoek, doet hieraan geen afbreuk. De conclusie die aan de beide beoordelingen werd gehecht is evenwel verschillend, in dat opzicht dat in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeksters echtgenoot, wordt gesteld dat zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, terwijl in de beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt geconcludeerd, na integrale herneming van de motieven van de beslissing genomen ten aanzien van verzoeker, dat zij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Voor het overige beroept verzoekster zich in het verzoekschrift zich, zowel in rechte als in feite, integraal op de argumenten en elementen als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd in het kader van diens beroep, gekend onder rolnummer RvV 300 552.

In dit verband benadrukt de Raad dat, inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeksters echtgenoot, de commissaris-generaal op 29 september 2020 besloot tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en dat de Raad in arrest nr. 248 951 van 11 februari 2021 het hiertegen ingestelde beroep heeft verworpen.

Verder, wat het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoeksters echtgenoot betreft, dat door de commissaris-generaal op 21 augustus 2023 niet-ontvankelijk werd verklaard, heeft de Raad bij arrest nr. 302 015 van 21 februari 2024, op grond van de voor verzoekster volgende relevante overwegingen, besloten tot verwerping van het hiertegen ingestelde beroep:

“2.3.5. Waar verzoeker erop wijst dat hij zijn huidig verzoek om internationale bescherming meer dan twee jaar na de afsluiting van zijn vorig verzoek indiende en dit na te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst, waar zich nieuwe gebeurtenissen hebben voorgedaan en dat er in dat opzicht sprake is van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, verwijst de Raad vooreerst naar de definitie van ‘volgend verzoek om internationale bescherming’ zoals ingevoerd bij wet van 21 november 2017 tot wijziging van de Vreemdelingenwet en de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (BS 12 maart 2018): “volgend verzoek om internationale bescherming : elk later verzoek om internationale bescherming dat wordt gedaan nadat een definitieve beslissing over een vorig verzoek is genomen, met inbegrip van de beslissingen genomen op basis van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 7° en 8°” (artikel 1, § 1, 20°, van de Vreemdelingenwet). De parlementaire voorbereiding van voormelde wet van 21 november 2017 stelt dienaangaande dat deze definitie ook betrekking heeft op het verzoek om internationale bescherming dat wordt ingediend door een vreemdeling die tussen zijn vorig verzoek en zijn nieuw verzoek is teruggekeerd of beweert te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst, en die opwerpt dat hij daar nieuwe feiten van vervolging heeft ondergaan. De commissaris-generaal, op basis van de bevoegdheid die in artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet door de wetgever aan hem werd toegekend, onderzoekt of de (beweerde) terugkeer en de aangevoerde vervolgingen “nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”. Deze bevoegdheid impliceert, met name, dat de commissaris-generaal de werkelijkheid van de terugkeer en van de aangevoerde vervolgingen moet beoordelen, op basis van de elementen die voorgelegd worden door de verzoeker om internationale bescherming en de elementen die, in voorkomend geval, op een andere wijze ter beschikking zijn van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 23-24). Voormeld artikel 1, § 1, 20°, van de Vreemdelingenwet is de omzetting in het Belgische recht van artikel 2, q), van richtlijn 2013/32 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), dat een “volgend verzoek” definieert als “een later verzoek om internationale bescherming dat wordt gedaan nadat een definitieve beslissing over een vorig verzoek is genomen, met inbegrip van de gevallen waarin de verzoeker zijn verzoek expliciet heeft ingetrokken en de gevallen waarin de beslissingsautoriteit een verzoek heeft afgewezen na de impliciete intrekking ervan overeenkomstig artikel 28, lid 1”. Opdat het om een “volgend verzoek” gaat, geldt gelet op het voorgaande dus als enige voorwaarde dat voordien een definitieve beslissing over een vorig verzoek is genomen (zie ook RvS 21 september 2022, nr. 254.552). Vorig jaar heeft het Hof van Justitie overigens beslist dat artikel 33, lid 2, onder d), van de voormelde richtlijn 2013/32/EU aldus moet worden uitgelegd dat het er niet aan in de weg staat dat een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard, ongeacht, ten eerste, of de verzoeker naar zijn land van herkomst is teruggekeerd nadat zijn verzoek om internationale bescherming is afgewezen en voordat hij dat volgende verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, en ten tweede, of die terugkeer vrijwillig dan wel gedwongen was (HvJ 25 mei 2023, C-364/22 J.B., S.B., F.B./Bundesrepublik Deutschland). Het feit dat verzoeker, nadat een definitieve beslissing inzake zijn eerste beschermingsverzoek werd genomen, lange tijd terugkeerde naar zijn land van herkomst, hetgeen te dezen niet wordt betwist, verhindert derhalve niet dat het nieuwe verzoek kan beschouwd worden als een volgend verzoek om internationale bescherming, in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande volgt dat elk nieuw verzoek om internationale bescherming dat wordt ingediend nadat in het kader van het vorig verzoek om internationale bescherming een definitieve beslissing genomen werd, als een volgend verzoek in de zin van de Vreemdelingenwet moet worden beschouwd. Het door verzoeker op 13 september 2022 ingediende verzoek om internationale bescherming werd dan ook terecht beschouwd als een “volgend verzoek om internationale bescherming”.

De commissaris-generaal onderzoekt in dat geval op basis van de bevoegdheid die in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet door de wetgever aan haar wordt toegekend of de (beweerde) terugkeer en de aangevoerde vervolgingen “nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”. De voormelde notie van “nieuwe elementen” dekt ook de hypothese van

nieuwe feiten die voorkomen in het land van herkomst en waarvan de verzoeker het slachtoffer of de directe getuige was.

De loutere vaststelling dat de verzoeker om internationale bescherming in het kader van een volgend verzoek nieuwe elementen aanhaalt volstaat verder niet om het verzoek ontvankelijk te verklaren. De commissaris-generaal dient bij de beoordeling van nieuw aangevoerde elementen, zo weze herhaald, immers na te gaan of de aangevoerde elementen "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", met andere woorden of ze van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dit is in casu niet het geval, zoals correct wordt geoordeeld in de bestreden beslissing die ten aanzien van verzoeker is genomen en zoals blijkt uit wat hierna zal volgen.

2.3.6. Verzoeker stelt verder dat de verwerende partij geen beslissing tot niet-ontvankelijkheid kon nemen ten aanzien van hem en een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van zijn echtgenote, terwijl hun verzoeken op dezelfde feiten en omstandigheden waren gebaseerd. Volgens verzoeker kon de verwerende partij, indien zij van mening was dat de identieke gebeurtenissen die zijn echtgenote heeft verklaard een beoordeling ten gronde vereisten, zijn verzoek redelijkerwijze niet als niet-ontvankelijk verklaren.

De Raad werpt op dat het feit dat verzoeker een tweede verzoek en zijn echtgenote een eerste verzoek indiende rechtvaardigt dat zijn verzoek, om de hierboven vermelde redenen als niet-ontvankelijk kan worden verklaard terwijl ten aanzien van zijn echtgenote een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden genomen. Aangezien verzoekers echtgenote, K.A., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer 301 011, zich op dezelfde asielmotieven steunt als deze die door verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek werden aangehaald, hetgeen door verzoeker in wezen ook geenszins wordt betwist, kon de commissaris-generaal verwijzen naar de beoordeling van deze motieven in de beslissing genomen ten aanzien van verzoeker. Uit de stukken van het gezamenlijk administratief dossier blijkt, zoals terecht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekers echtgenote, duidelijk en genoegzaam dat verzoekster zich in het kader van haar voorliggende eerste verzoek om internationale bescherming integraal steunde op dezelfde asielmotieven als deze die haar echtgenoot aanvoerde in het kader van diens tweede verzoek om internationale bescherming en dat zij geen eigen, individuele en aan haar persoon en situatie verbonden asielmotieven aanvoerde. Bijgevolg vermocht de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van verzoeker, wel degelijk op dienstige wijze te verwijzen naar en te citeren uit de beslissing die de verwerende partij nam ten aanzien van verzoeker.

De conclusie die aan de beide beoordelingen werd gehecht is verschillend, in dat opzicht dat in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker wordt gesteld dat zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, terwijl in de beslissing genomen ten aanzien van zijn echtgenote wordt geconcludeerd, na integrale herneming van de motieven van de beslissing genomen ten aanzien van verzoeker, dat zij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat er ook van zij, de verwerende partij vermocht - wat verzoeker betreft - over te gaan tot de niet-ontvankelijkheidsverklaring van zijn volgend, tweede, verzoek om internationale bescherming en de motieven die daarvoor worden aangereikt in de bestreden beslissing kunnen, samengelezen, dit motief schragen, zoals blijkt uit wat volgt.

2.3.7. In het kader van het huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker meerdere asielmotieven aanhaalt. Zo blijft hij vooreerst volharden in de problemen met zijn biologische vader, zoals reeds aangehaald in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek. Verder haalt hij volgende nieuwe motieven aan: problemen met de familie van zijn moeder omwille van haar seksuele geaardheid, problemen met de familie van zijn overleden stiefvader eveneens omwille van de seksuele geaardheid van zijn moeder en problemen met de vader van een vriend, een politieman, naar aanleiding van een autoaccident waarbij zijn vriend ten gevolge van het opgelopen hoofdtrauma een psychische stoornis ontwikkelde.

Ter staving van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker in de loop van de administratieve procedure menig stuk neer. Het gaat om zijn huwelijkscertificaat, het rijbewijs van zijn echtgenote, een attest van een verwonding die zijn vrouw opliep en een foto van een verwonding aan een hand, een attest van de politie dat bevestigt dat hij betrokken was bij een autoaccident op 8 maart 2017, getuigenverklaringen van zijn schoonmoeder en -zus en een foto van hun identiteitskaarten en verzoeken om informatie gericht tot de politie van zijn schoonmoeder en -zus.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen, maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.8. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet, in aanmerking komt. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.3.9. Wat de problemen met zijn biologische vader betreft, merkt de Raad op dat verzoekers bijkomende verklaringen in dit verband (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6) betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet. Dit eerste verzoek werd door de commissaris-generaal kennelijk ongegrond bevonden, onder meer omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas sterk was aangetast door de volatiliteit van zijn verklaringen met betrekking tot de volgorde van de verschillende vervolgingsfeiten, door het gebrek aan informatie over zijn eigen biologische vader, alsook door het gebrek aan logica in het gehele verhaal dat uit zijn verklaringen naar voren kwam. Het tegen deze beslissing ingestelde beroep werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 248 951 van 11 februari 2021. Aangezien verzoeker geen cassatieberoep instelde bij de Raad van State resten er hem geen verdere beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot zijn eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens er, wat hem betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu. De door verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek aangehaalde verklaringen, te weten dat zijn biologische vader hem lastigviel en hem, toen hij terug was in Georgië, wou zien en geprobeerd heeft, zonder succes, hem in een auto te krijgen, liggen immers volledig in het verlengde van iets dat op geen enkele manier als aangetoond wordt beschouwd. De Raad sluit zich dan ook aan bij de commissaris-generaal waar deze stelt dat deze verklaringen geen aanleiding kunnen geven tot een nieuwe beoordeling van verzoekers asielrelaas en dat zij niet van die aard zijn om de vastgestelde ongelooftwaardigheid op te heffen.

2.3.10. Wat de nieuw aangevoerde problemen betreft, wordt vooreerst ingegaan op de beweerde problemen van verzoeker met de familie van zijn moeder, meer bepaald met zijn oom, toen hij in maart 2021 terugkeerde naar Georgië en bij wie hij de eerste twee weken verbleef. Wat het beweerde ondergane fysiek geweld betreft, stipt de Raad vooreerst aan dat verzoeker hierover niet consistent was in zijn eigen opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde hij bij het commissariaat-generaal aanvankelijk dat zijn oom, de broer van zijn moeder, hem mondeling bedreigde en hem een paar keer heeft geprobeerd fysiek te raken nadat duidelijk was geworden, twee weken na verzoekers terugkeer naar Georgië, dat zijn moeder op vrouwen valt. Volgens verzoeker gebeurde dit toen hij naar zijn appartement ging, gelegen in hetzelfde gebouw als waar zijn oom woont (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5). In de loop van het persoonlijk onderhoud verandert verzoeker het geweer van schouder waar hij verklaart dat er sprake was van fysiek geweld en dat hij bijna dagelijks van zijn oom klappen kreeg (ibid., p. 7-8). Er is een wezenlijk verschil tussen een paar keer proberen fysiek iemand raken en het bijna dagelijks toebrengen van slagen. Alleen in dit opzicht al kan ernstig getwijfeld worden aan verzoekers verklaringen dienaangaande.

In het verzoekschrift houdt verzoeker vast aan zijn bewering dat hij het slachtoffer was van fysiek geweld door zijn oom bij terugkeer naar Georgië toen deze kennis kreeg van de seksuele geaardheid van verzoekers moeder. Uit de lezing van de notities van de persoonlijke onderhouds van verzoekers moeder in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer 301 235, blijkt dat verzoekers moeder nergens verklaarde dat haar broer, waar

verzoeker twee weken verbleef bij terugkeer naar Georgië, verzoeker fysiek zou belaagd hebben of dit zou hebben geprobeerd. Verzoekers moeder verklaarde daarenboven dat, nadat verzoeker op straat werd gezet door zijn oom, haar broers verzoeker niet meer hebben gecontacteerd, noch gezien en dat er verder niets meer zou zijn gebeurd, wat in schril contrast staat met verzoekers eigen verklaringen (administratief dossier RvV 301 235, notities persoonlijk onderhoud d.d. 11 mei 2023, p. 11). Daar komt nog bij dat verzoekers echtgenote verklaarde dat verzoekers oom hem aan het pesten was, hem zat op te jagen, meer te provoceren en dat zij niet wist dat verzoeker door zijn oom ook fysiek werd aangevallen (administratief dossier RvV 301 011, notities persoonlijk onderhoud, p. 4).

Waar kan worden aangenomen dat verzoeker zijn in België verblijvende moeder wou beschermen door haar niet de gehele waarheid over het geweld te vertellen, gelet ook op haar psychische kwetsbaarheid (zie infra), en wat de onderling tegenstrijdige verklaringen op dit punt zou kunnen verklaren, kan redelijkerwijze niet worden ingezien waarom verzoeker zelf opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen over de effectiviteit en de frequentie van het geweld zou afleggen en waarom verzoekers echtgenote dermate met verzoekers verklaringen tegenstrijdige elementen zou aanhalen en enkel sprak over pesterijen en provocaties en geenszins over fysiek herhaaldelijk geweld.

Wat dit laatste betreft, kan niet worden ingezien waarom verzoeker zijn echtgenote niet zou hebben ingelicht over het bijna dagelijks fysiek geweld uitgaande van zijn oom. Immers, indien verzoeker en zijn echtgenote werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden, kan worden verwacht dat zij het terdege over hun gezamenlijke asielmotieven zouden hebben gehad in het kader van hun tegelijkertijd ingediende verzoeken om internationale bescherming en dan ook eensluidende verklaringen zouden afleggen omtrent de kernelementen in hun gezamenlijke asielaansluiting. Dat verzoeker en zijn echtgenote dermate tegenstrijdige verklaringen aflegden over een dusdanig cruciaal element in hun aansluiting, laat niet toe, samen genomen met de tegenstrijdigheid tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen zelf, nog enig geloof te hechten aan dit asielmotief. Waar in het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoekers echtgenote verklaarde dat verzoeker haar nooit details vertelde omdat hij weet dat zij zich zorgen maakt, merkt de Raad op dat, gezien verzoeker en zijn echtgenote hun land en regio van herkomst zouden hebben verlaten of er niet willen naar terugkeren omwille van dezelfde problemen en uit hoofde van dezelfde vrees voor vervolging, gezien zij beiden een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en gezien zij zich daarbij beroepen op dezelfde asielmotieven en vrees, redelijkerwijze van hen mocht worden verwacht dat zij, al was het maar met het oogmerk op hun verzoek om internationale bescherming en om hun aansluiting daarbij op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten en te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie, elkaar zouden hebben geïnformeerd en het terdege zouden hebben gehad over hun gezamenlijke asielmotieven, zeker voor wat betreft de kernelementen in hun aansluiting. Het gegeven dat verzoeker bijna dagelijks fysiek belaagd zou zijn geweest door zijn oom betreft geenszins een detail, maar een wezenlijk element van één van de vier thans ten berde gebrachte asielmotieven. Waar tot slot wordt aangehaald dat verzoeker en zijn echtgenote zijn getrouwd in december 2021 en het bijna dagelijkse geweld is begonnen toen verzoeker in maart 2021, acht maanden vóór zijn huwelijk, naar Georgië terugkeerde, wijst de Raad er nog op dat verzoeker en zijn echtgenote reeds een relatie hadden sinds 19 januari 2017 en dat verzoeker aangaf dat hij na de definitieve beslissing inzake zijn eerste verzoek om internationale bescherming wou terugkeren naar Georgië om er samen met zijn toekomstige vrouw zijn leven verder te zetten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 4), zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker zijn verloofde, met wie hij reeds lang een relatie had en met wie hij in contact stond, hiervan niet op de hoogte zou hebben gebracht, noch toen de feiten zich zouden hebben voorgedaan, noch naderhand gelet op de gezamenlijke vlucht en de gezamenlijke beweerde nood aan internationale bescherming.

2.3.11. Wat de beweerde problemen met de familie van verzoekers overleden stiefvader betreft, blijkt uit een vergelijking van de persoonlijke onderhouds van verzoeker en diens moeder dat zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegden. Verzoeker van zijn kant verklaarde dat, ergens in juni 2022, de zus van zijn stiefvader en haar criminele man het appartement binnenvielen, hem hebben geslagen en zijn echtgenote hebben geduwd, die op glas viel en haar hand verwondde (administratief dossiers, notities persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Verzoekers moeder verklaarde dan weer dat er door de familie van haar overleden echtgenoot, verzoekers stiefvader, geen fysiek geweld is gebruikt tegen verzoeker (administratief dossier RvV 301 235, notities persoonlijk onderhoud d.d. 11 mei 2023, p. 11). Dat verzoekers moeder niet aanwezig was bij de feiten kan, in weerwil van wat in het verzoekschrift lijkt te worden voorgehouden, geen verklaring bieden voor het gegeven dat zij hierover in België en op basis van de informatie waarover zij beschikte dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Hoewel ook hier kan worden aangenomen dat verzoeker zijn moeder niet over het fysiek geweld door de familie van zijn overleden stiefvader zou hebben willen vertellen gelet op haar psychische kwetsbaarheid, kan niet worden ingezien waarom verzoekers moeder daarentegen uitdrukkelijk en ondubbelzinnig verklaarde dat het de familie van verzoekers vriend, die gewond raakte in het autoaccident, was die bij verzoeker was binnengedrongen en dat er toen een incident is gebeurd waarbij tegen verzoeker geweld was gebruikt en waarbij verzoekers echtgenote verwond geraakte aan haar hand (ibid., p. 11). Aangezien zij zelf niet bij het bewuste incident aanwezig was, moest zij dit hebben vernomen van haar zoon, verzoeker. Dat hij dus niet alle details zou hebben willen geven over alle gebeurtenissen, dient dan ook met een korrel zout te worden genomen. Waar wordt aangehaald dat zijn moeder verschillende gebeurtenissen had gewisseld en dat er sprake was van een misverstand van haar kant, gelet op haar psychische kwetsbaarheid, kan dit nog enigszins worden aangenomen, al dient te worden opgemerkt dat de psychische problematiek van verzoekers moeder terdege door de commissaris-generaal in rekening werd gebracht bij de behandeling van haar tweede beschermingsverzoek en dat deze problematiek haar niet gehinderd heeft om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure, zoals ook blijkt uit de volgende overwegingen van 's Raads arrest nr. 302 014 van 21 februari 2024 waarin uitspraak wordt gedaan over het door verzoekers moeder ingestelde beroep (RvV 301 235):

“2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en de medische en psychologische problematiek

Artikel 48/9, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze ingegaan op de bijzondere procedurele noden en aan verzoekster werden steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van haar beschermingsverzoek. Er wordt besloten dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten in het kader van de onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de door u neergelegde attesten, d.d. 09.05.2023, 28.04.2023, 26.12.2022, 21.10.2022, 02.08.2022, 17.08.2022, 04.07.2022, 01.07.2022, 15.03.2022, 11.02.2022, 21.01.2022, blijkt onder meer dat u lijdt aan een depressie, dat u concentratieproblemen hebt, lijdt aan slapeloosheid en vermoeidheid, schuldgevoelens, negatieve gedachten, vergeetachtigheid en een verlies aan hoop. Verder verklaarde u volgens een rapport soms angstaanvallen te hebben. In een attest d.d. 21.10.2022 van dokter C.-R. en psycholoog K. wordt vermeld dat u niet in staat zou zijn gehoord te worden in het kader van een interview omwille van uw psychische toestand. U lijdt aan PTSD en een reactieve depressie. Verder in het verslag wordt ook gesteld dat het voor u moeilijk is om op vragen te antwoorden die verband houden met uw leven en uw traumatisch verleden.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd bij aanvang van de gehoren op het CGVS telkens gepolst naar uw welzijn en eventuele problemen die u zouden verhinderen deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op 5 januari 2023 verklaart u zich goed te voelen en vermeldt u geen gezondheidsproblemen die u zouden kunnen hinderen bij het verloop van het interview. Vrijwel meteen erna duidt u wel op geheugenproblemen. U hebt problemen met jaartallen en u bent ook angstig (CGVS I, p. 2-3). U verklaart tijdens het tweede gehoor aanvankelijk stress te hebben, maar geen andere problemen die het interview zouden kunnen hinderen. Even later haalt u aan geheugen- en concentratieproblemen te hebben, waardoor u soms moet nadenken om op de gestelde vragen te kunnen antwoorden en u vraagt hier rekening mee te houden. Er wordt u verzekerd dat hiermee tijdens het persoonlijk onderhoud rekening gehouden wordt en er wordt u gevraagd om eventuele problemen of moeilijkheden onmiddellijk te melden (CGVS II, p. 2-3). Uit de notities van uw persoonlijke onderhoud blijkt dat deze op normale wijze zijn verlopen. Op grond hiervan kunnen geen problemen worden vastgesteld waaruit zou blijken dat u niet in de mogelijkheid was uw relaas op degelijke wijze uiteen te zetten. Ook data en periodes bleek u doorgaans goed te kunnen weergeven indien hierom

gevraagd werd. U bleek op elk moment, zowel tijdens de gehoren op het CGVS als tijdens het gesprek op de DVZ, in staat uw asielmotieven op duidelijke wijze weer te geven en op elke vraag een passend, samenhangend en concreet antwoord te bieden. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud had u geen opmerkingen betreffende het verloop van het gesprek, u had de tolk en de vragen goed begrepen. Uw advocaat merkte op dat het soms moeilijk is voor u om over uw leven te spreken en u te situeren in de tijd, maar u algemeen coherent bleef wat betreft de chronologische volgorde (CGVS I, p. 18-19). Op het einde van het tweede onderhoud antwoordt u eveneens bevestigend wanneer gevraagd wordt of u de tolk goed begreep en de vragen voor u duidelijk waren. Uw advocaat merkt in dit verband niets op (CGVS II, p. 20). Verder maakte u noch uw advocaat op enig moment opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud of de onmogelijkheid van uzelf om de vragen te begrijpen of te beantwoorden. Tot slot kan nog worden aangestipt dat u of uw advocaat noch bij aanvang van de procedure in het kader van uw tweede verzoek, noch op enig ander moment heeft aangegeven dat u omwille van uw psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de gevoerde procedure of aan een persoonlijk onderhoud. Nochtans krijgt u al geruime tijd psychologische begeleiding. U hebt persoonlijk ook nooit enig bezwaar geuit tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouden op het CGVS. Voor de volledigheid wordt bovendien nog vastgesteld dat nergens uit de door u neergelegde medische verslagen concreet blijkt hoe, op welke manier en in welke mate uw mentale toestand van invloed zou zijn op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. Wat betreft uw geheugenproblemen wordt eveneens nergens verduidelijkt op welke manier en op welke momenten deze zich manifesteren en wat de concrete draagwijdte en ernst van deze problemen zouden zijn. Uit een verslag van 21.10.2022 blijkt verder dat u een coherent, helder en gestructureerd discours weergeeft. Er zijn dan ook geen indicaties dat u niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Ten slotte spreekt het voor zich dat bij de vaststelling van bepaalde onwetendheden of tegenstrijdigheden enerzijds wordt ingeschat in hoeverre dergelijke lacune of inconsistentie al dan niet een aannemelijke verklaring zou hebben of niet. Bovendien werd u in de gelegenheid gesteld tijdens het persoonlijk onderhoud te reageren op de gedane vaststellingen en wordt deze reactie meegenomen in de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster brengt hier geen verweer tegen in.

In het verzoekschrift wordt gestipuleerd dat de “beweerde inconsistenties” verklaard kunnen worden door verzoeksters ernstige psychische problemen, die ter kennis van de verwerende partij zijn gebracht. Er wordt aangehaald dat het verzoek tot medische regularisatie ontvankelijk werd verklaard. Verder wordt gesteld dat het psychiatrische rapport vermeldt dat verzoekster aanzienlijke cognitieve problemen heeft (geheugen-, concentratie- en aandachtsproblemen), dat zij een psychotherapeutische behandeling ondergaat bij een psycholoog en dat zij medicatie nodig heeft. Volgens verzoekster kunnen de door de verwerende partij aangevoerde punten van kritiek rechtstreeks in verband worden gebracht met haar stornissen.

De Raad merkt op dat uit de hierboven weergegeven passages niet blijkt dat cognitieve problemen verzoekster hebben verhinderd om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure en om tijdens de onderscheiden onderhouden volwaardige verklaringen af te leggen. Het weze herhaald dat de psychische problemen van verzoekster, zoals geattesteerd in het geheel van de tijdens de administratieve procedure neergelegde en aan het verzoekschrift gevoegde documenten, niet in twijfel worden getrokken. Evenwel blijkt niet dat deze haar ervan hebben weerhouden om op gedegen wijze verklaringen betreffende haar ervaringen af te leggen en toe te lichten. In het verzoekschrift wordt overigens slechts op zeer algemene wijze opgeworpen dat verzoeksters ernstige psychische problemen de beweerde inconsistenties kunnen verklaren en dat de aangevoerde punten van kritiek rechtstreeks in verband kunnen worden gebracht met haar stornissen, evenwel zonder ook maar enige nadere toelichting te verstrekken over welke inconsistenties het precies gaat en hoe, wat en waar haar psychische problemen hiertoe geleid zouden hebben. In zoverre verzoekster hiermee tracht aan te geven dat alle in de bestreden beslissing weerhouden inconsistenties terug te brengen zijn naar haar psychische problematiek, gaat zij voorbij aan de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal dat steunmaatregelen werden verleend, dat uit de lezing van de persoonlijke onderhouden blijkt dat deze op normale wijze zijn verlopen, dat verzoekster doorgaans in staat bleek ook data en periodes goed te kunnen weergeven, dat zij in staat bleek haar asielmotieven op duidelijke wijze weer te geven en op elke vraag een passend, samenhangend en concreet antwoord te bieden, dat zij, noch haar advocaat opmerkingen maakten over het verloop van

de persoonlijke onderhouden of de onmogelijkheid van verzoekster om de vragen te begrijpen of te beantwoorden, dat op geen enkel moment door haar of haar advocaat werd aangegeven dat verzoekster omwille van haar psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de gevoerde procedure of aan een persoonlijk onderhoud en dat er uit de tijdens de administratieve procedure neergelegde attesten geen indicaties blijken dat zij niet in staat was om volwaardige wijze verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Verzoekster slaagt er niet in aan het geheel voor voorgaande bevindingen afbreuk te doen, ook niet met de bij het verzoekschrift gevoegde medische attesten, waarvan het merendeel reeds was neergelegd tijdens de administratieve procedure en waarvan de nieuwe attesten in het verlengde liggen van de reeds beoordeelde en geen nieuwe inzichten aanleveren die aan het voorgaande afbreuk vermogen te doen.

Tot slot werpt de Raad op dat verzoekster zich, wat betreft haar medische problemen, reeds heeft gericht tot de daarvoor geëigende procedure van de aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat zij in het verzoekschrift aangeeft dat haar aanvraag inmiddels ontvankelijk is verklaard.”

De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde attesten van zijn moeder zijn in bovenstaande beoordeling reeds in rekening gebracht.

Verder, waar verzoeker erop wijst dat er geen enkele tegenstrijdigheid is vastgesteld tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote, die wel degelijk bij de kwetsieuze feiten aanwezig was, stipt de Raad aan dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit (in casu onderlinge) tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen en dat verzoeker te dezen hoe dan ook, zoals infra genoegzaam zal blijken, niet aannemelijk maakt dat hij voor de beweerde problemen met de familie van zijn overleden stiefvader geen beroep zou kunnen doen op nationale bescherming. Dat verzoeker en zijn echtgenote over deze problemen geen tegenstrijdige verklaringen aflegden, betreft een argument dat dan ook niet relevant is.

Verzoeker haalt in dit verband tot slot nog aan dat hij een gedetailleerd medisch attest heeft overgelegd waarin de verwonding aan de hand van zijn echtgenote wordt beschreven. De overeenstemmende verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote, evenals het overgelegde medisch attest, tonen het voorval volgens hem voldoende aan. Verzoeker besluit dat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat op basis van het medisch attest de omstandigheden van het incident niet konden worden vastgesteld. Inzake het betreffende door verzoeker neergelegde medisch attest, alsook over de neergelegde foto van een verwonding aan een hand (administratief dossier, map documenten, stuk 3), wordt in de bestreden beslissing terdege als volgt overwogen:

“Het attest van een verwonding die uw vrouw opliep aan haar hand en de foto van een verwonding aan een hand zijn inderdaad een indicatie van een specifieke verwonding aan de hand van uw vrouw. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De foto van een verwonding aan een hand kan ons evenmin iets vertellen over de context waarin de verwonding werd opgelopen.”

De Raad kan verzoeker niet bijtreden waar hij dienaangaande poneert dat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt. De Raad merkt op dat het medisch attest dat betrekking heeft op verzoekers echtgenote zich uitsluitend baseert op haar gezegden en zelf geen uitspraak doet over de precieze feitelijke omstandigheden en de context waarin de verwondingen werden opgelopen, noch over de redenen waarom deze verwondingen werden toegebracht. De arts bevestigt nergens in het voorliggende attest dat de vastgestelde verwonding daadwerkelijk overeenstemt met de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote over hoe zijn echtgenote deze heeft opgelopen, noch doet hij op enig andere wijze uitspraak over de fysieke oorzaak van de verwondingen. Er blijkt uit het medisch attest aldus niet dat de vastgestelde verwonding dermate overeenstemmend is met de verklaringen en dat geen andere oorzaken voor de vastgestelde verwonding mogelijk zijn. Uit het medisch attest kan an sich geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen de opgelopen verwondingen en de door verzoeker en diens echtgenote aangehaalde omstandigheden. Kortom, uit dit voorliggend medisch stuk blijkt niet dat de opgelopen verwonding met zekerheid of uitsluitend is toe te schrijven aan het beweerde incident.

2.3.12. Tot slot wordt over de beweemde problemen bij terugkeer naar Georgië in 2021 met de vader van een vriend, die betrokken was in hetzelfde autoaccident als verzoeker in 2017 en die ten gevolge daarvan een hoofdtrauma opliep en een psychische stoornis ontwikkelde, in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt geconsidereerd:

“Ten vierde verklaarde u ook nog dat u in 2017 een auto-ongeval had waarbij twee vrienden van u verwondingen hadden opgelopen. Eén van die vrienden had een hoofdtrauma opgelopen en ontwikkelde een psychische stoornis. De vader van die vriend, een politieagent, vond nu dat het allemaal uw schuld was. Die vader viel u bij terugkeer naar Georgië lastig en dreigde ermee u in de gevangenis op te sluiten. Zo werd u ook een paar keer tegengehouden met de scooter waarmee u zich in het kader van uw werk verplaatste door een politiepatriouille. De politiepatriouille probeerde uw scooter af te nemen (CGVS, S., 28.11.2022, p. 6). U vertelde echter niets over fysieke belaging of aanvallen door de vader van die vriend of door andere politiemannen. Uw moeder daarentegen verklaarde, zoals hoger aangegeven, dat de familie van uw vriend, die gewond geraakte in het autoaccident, bij jullie thuis in uw woning was binnengedrongen, en dat er toen een incident is gebeurd waarbij tegen u geweld is gebruikt en uw echtgenote verwond geraakte aan haar hand (CGVS, KA., 11.05.2023, p. 11). Deze vaststelling ondergraaft ook de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag voor wat dit asielmotief betreft. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u ook geen bewijzen aanbrengt die erop zouden wijzen dat het afnemen van die scooter meer is dan het resultaat van een reguliere controle van een voertuig.”

Verzoeker laat dit motief geheel onbesproken in het verzoekschrift zodat het bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.13. Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legde verzoeker heel wat documenten neer tijdens de administratieve procedure (administratief dossier, map documenten). Inzake deze door verzoeker bijgebrachte documenten treedt de Raad de verwerende partij bij in volgende motivering, dewelke door verzoeker, met uitzondering van de beoordeling van het medisch attest van zijn echtgenote en de foto van de verwonding aan een hand wat onder punt 2.3.11. reeds aan bod is gekomen, geheel ongemoeid gelaten wordt:

“De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw huwelijkscertificaat en het rijbewijs van uw vrouw attesteren enkel uw identiteit en die van uw echtgenote, die niet ter discussie staat.

(...)

Het attest van de politie dat bevestigt dat u betrokken was bij een autoaccident op 8 maart 2017 is weliswaar een indicatie voor het autoaccident en uw betrokkenheid daarbij maar is absoluut geen indicatie voor de door u beweemde ondergang van vervolgingsfeiten, met name de dreigementen om u in de gevangenis op te sluiten en de pesterijen door de vader van een van de slachtoffers van het autoaccident. Bovendien, om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. De getuigenverklaringen van uw schoonmoeder M. G. en van uw schoonzus K. K. maken melding van een incident, een beschieting van de deur van uw huis, op 20 december 2022. Nog los van het gesolliciteerd karakter van deze verklaringen, gezien het schoonfamilie van u betreft, moet echter worden opgemerkt dat uit deze documenten niet kan blijken op welke van de door u verklaarde vervolgingsfeiten deze documenten van toepassing zijn, feiten die zelf dateren van 20 december 2022, toen u al terug in België was volgens uw verklaringen. We wijzen er ook op dat uit de getuigenverklaringen zelf blijkt dat de daders van de feiten waarop de getuigenverklaringen betrekking hebben niet bekend zijn, zodat deze documenten dan sowieso ook niet kunnen dienen tot bewijs van een van de vier asielmotieven. De foto's van de identiteitskaart van uw schoonmoeder M. G. en van uw schoonzus K. K. geven enkel de identiteit aan van de getuigen, wat op zich niet ter discussie staat. De verzoeken om informatie, gericht tot de politie, maar zonder ondertekening door de politie en zonder stempel, van uw schoonmoeder en van uw schoonzus hebben eveneens een gesolliciteerd karakter, gezien het schoonfamilie van u betreft. Er moet, zoals hoger reeds aangegeven voor de getuigenverklaringen, ook voor de verzoeken om informatie gericht aan de politie worden opgemerkt dat uit deze documenten niet kan blijken op welke van de door u verklaarde vervolgingsfeiten deze documenten van toepassing zijn. We wijzen er eveneens op dat uit de verzoeken om informatie zelf blijkt dat de daders van de feiten waarop de verzoeken om informatie van toepassing zijn niet bekend zijn, zodat deze documenten dan sowieso ook niet kunnen dienen tot bewijs van een van de vier asielmotieven.”

2.3.14. Vervolgens merkt de Raad nog op dat, zelfs al zou enig geloof kunnen worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen, verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat hij voor

deze problemen of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Georgië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Georgische autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente "COI Focus" betreffende "Georgië – Algemene situatie" van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissing verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofile-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval

is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hier evenwel niet in. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terdege als volgt overwogen:

“Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. U bent niet naar de politie geweest om u te beschermen tegen de broer van uw moeder, tegen de familie van uw stiefvader of tegen uw biologische vader. U gaf aan dat het helemaal geen zin had om naar de politie toe te stappen. De politie zou immers samenwerken met de criminele autoriteit, waar u ook problemen mee had. Dit kan echter helemaal niet als een verschoning worden gezien om de politie niet te contacteren. Uw verklaringen dat de politie samenwerkt met de criminele autoriteit is immers louter een blote bewering, waar u niet het minst bewijs voor aanbrengt. U contacteerde evenmin een advocaat om te zien wat u kon doen in uw situatie. U verklaarde geen tijd meer te hebben gehad om een advocaat te kunnen raadplegen. U heeft ook geen andere stappen gezet om uzelf te beschermen (CGVS, S., 28.11.2022, p. 12-13). Daarnaast heeft u ook geen stappen gezet om u te beschermen tegen de vader of de familie van de vroegere vriend met gezondheidsproblemen door het autoaccident. U heeft zich ook niet geïnformeerd om te zien of er een mogelijkheid was om een klacht in te dienen tegen de vader van die vriend, een politiemans. U heeft ook geen advocaat geraadpleegd in dit verband. U zou geen stappen hebben kunnen zetten omdat die man zelf bij de politie werkt (CGVS, S., 28.11.2022, p. 13). Het CGVS wil u er in dit verband dan ook op wijzen dat zelfs indien uw belagers effectief voor de politie werkten moet worden opgemerkt dat handelingen van individuele ambtenaren van veiligheidsdiensten niet kunnen worden gelijkgesteld met een georganiseerde vervolging en/of het toebrengen van ernstige schade door de Staat of op het niveau van de Staat. Een dergelijk persoon is geen vertegenwoordiging van het hele machtsapparaat van Georgië en derhalve volstaat uw uitleg niet om het niet inroepen van bescherming van de autoriteiten te rechtvaardigen. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.”

Verzoeker brengt hier geen dienstig verweer tegen in. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet optreden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Waar verzoeker louter opwerpt dat de zus van zijn overleden stiefvader en diens echtgenoot lid waren van een criminele organisatie genaamd “Thieves in law” en dat de tolk op het einde van het persoonlijk onderhoud aangaf dat dit een criminele autoriteit betreft met groot gezag in het milieu, slaagt verzoeker er niet in met enig concreet begin van bewijs aan te tonen dat de beweerde belagers effectief deel van deze criminele organisatie uitmaken, laat staan dat dit hem zou verhinderen naar de politie te stappen, een advocaat onder de arm te nemen of andere stappen te zetten om zich te beschermen. Waar hij verder boudweg nogmaals opwerpt dat hij ook problemen had met de vader van zijn vriend, die lid was van de politie, doet hij dan weer geenszins afbreuk aan de door de Raad pertinent geachte en hierboven weergegeven onderbouwde overweging dat het gegeven dat deze vader politiemans is op zich niet volstaat om het niet inroepen van nationale bescherming te rechtvaardigen.

Evenmin kan verzoeker volstaan met een verwijzing naar algemene informatie over Georgië, meer bepaald een rapport van USDOS uit 2022, dat onder meer een gebrek aan onafhankelijkheid van de rechtelijke macht, de schending van het recht op een eerlijk proces, willekeurige aanhoudingen en de corruptie in het land aankaart (stuk 5 bij het verzoekschrift), om te verklaren waarom hij geen enkele poging heeft ondernomen om in Georgië nationale bescherming te verkrijgen voor de door hem aangehaalde problemen. Gezien verzoeker geenszins de moeite heeft genomen om ook maar enig nationaal beschermingsmiddel aan te wenden, zonder dat hij hiervoor een gegronde reden kan aanhalen, kan hij geen beroep doen op internationale bescherming.

Ook het loutere feit dat Georgië niet opnieuw opgenomen werd in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023, doet an sich geen afbreuk aan voormelde vaststellingen omtrent de situatie in Georgië, noch volstaat dit (evenmin als de aangevoerde algemene informatie) om aan te tonen dat de informatie waarop deze vaststellingen gesteund zijn achterhaald is. Het gegeven dat het herkomstland van verzoeker niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat zijn verzoek niet behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn

als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op hem.

Gelet op het voorgaande, overtuigt verzoeker niet dat hij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hem gevreesde problemen – los van de vraag naar de geloofwaardigheid ervan – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Hij toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende, niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben en hij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

2.3.15. In acht genomen hetgeen voorafgaat worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoeker neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.16. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten. Voorts werd verzoeker, in het kader van een nieuw persoonlijk onderhoud, opnieuw gehoord door de commissaris-generaal op 28 november 2022. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven andermaal uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn huidig, volgend, verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (tweede) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.17. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.”

2.4. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat Raad zich heeft uitgesproken over het eerste en tweede beschermingsverzoek van verzoeksters echtgenoot en de voorgaande motieven gelden ook voor verzoekster.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan in hoofde van verzoekster niet worden aangenomen.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie, waarnaar de link is opgenomen in de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeksters echtgenoot en zoals hernomen in de bestreden beslissing, blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Georgië.

In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.6. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen kennelijke beoordelingsfout worden ontwaard.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtredenen uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. Voor het overige verwijst de Raad naar wat onder punt 2.2. is uiteengezet. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.8. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS